

Οι μαθητές γράφουν ποίηση...

**Ποιήματα της μαθήτριας Πασσιά Κωνσταντίνας
του τμήματος Α2 Λυκείου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η καρδιά είναι τα θέλω.

Πολλές φορές όμως τα πρέπει μας κυριεύουν

Ψάχνεις θέλω, μα βρίσκεις πρέπει.

Θέλω να φύ...

Πρέπει να μείνεις!

Θέλω να πετά...

Πρέπει να περπατήσεις!

Θέλω να ζή...

Πρέπει να πεθάνεις!

Κρυμμένα παντού αυτά τα πρέπει που δεν θέλω.

Ψάχνεις για ζωή και βρίσκεις θάνατο.

Γιατί αυτό είναι.

Ο θάνατος του εγώ είναι αυτά τα πρέπει.

Παντού υπάρχουν.

Κοντά και μακριά.

Σε εσένα και στον άλλο.

Μέσα και έξω.

Εδώ και εκεί.

Παντού και πουθενά.

Στο μυαλό ή στη πραγματικότητα...;

ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

Στη μέση του πουθενά τα συναισθήματα.

Στη δύση η αγάπη,

Στην ανατολή το μίσος

Και από το Βορά ως και το Νότο εσύ!

Θάλασσα ο πόνος.

Απορία ο ουρανός

Και μέσα στα πολλά ένα βότσαλο η ελπίδα.

Πρέπει να αντέξω, να προχωρήσω και να σκεφθώ...

Ένα καράβι να βρω, να τολμήσω να ονειρευτώ.

Επίπληξη το κύμα στη βάρκα μου.

Χάδι ο άνεμος στα αυτιά μου.

Συμβουλή το κελάηδημα των πουλιών.

ΧΑΜΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Οραματίστηκα...

Χαρακτήρες και όχι πρόσωπα...

Ιδιότητες και όχι ανθρώπους...

Σκιές και όχι σώματα...

Πράξεις και όχι λέξεις.

Μίσησα ψέματα με:

Όνομα αλλά όχι επίθετο...

Ημέρα γέννησης αλλά όχι χρονολογία...

Πρόσωπα αλλά όχι συναισθήματα...

Αξίες αλλά όχι ιδανικά.